

තකර ලෝකය ය. ඒ සුනැර ළමා ලෝක තවේ, වැඩිතිටියන් වූ අප පවා පවමත් බිසුන්, සතුන්, සිව්පාඩුන් පමණක් නො

ළමා දෙවිකය දරුවන් පමණක් වා තවමත් මනසින් සැරි සරන්නකි. නත් නොවේ. කළ, ගස් කොළන්, ති, පණ නැති මේ සා නා නා

ව) පුතු දකයෙකි. එනිසා (රෝවිල් ද්වතිය පාසලේ වේදි නියමිත 'දනයා සහ මුත්තමේ පුතු දශයෙකි. එහිසා ම මාර්තු 8 වෙම උ ඒ ද්වතීය පාසාදේ චේදිකා ගත කිරීමට න 'දශයා සහ මුත්තගේ චිත්ති - ළමා නැඳීමට මනු සමග සාමට මම සුදානම්

අපදුමක් දා ගන්න ක් යන්න

වකක්

පුළුවන් කි දෙනකුට ද? චරද කාගෙද? එහෙමන් නැත්තම් මේ තත්වය පරදක් දෙස ගන්නට පුළුවන් ද? හරි චරයිද්ද නෙසේ වෙනේ විදේශයක පිවත් වන, විදේශ භාෂාවතින් පොත පත හැදාරන, ඉගෙන ගන්න දරුවන්ගේ සැබෑ යථාර්ථය තමයි මේ.... මේ යථාර්ථයට පිවුපා ඔහුගේ වයස දැන් අවුරුදු 7 ක. සං නාති රය විදීමටත් ඇපුරු කිරීමටත් මේ අපේ දරුවන් අපු ඇති ඇමුරු ගැන සෑ බලන විට මේ පුතිවාරය එතරම් අරුමා නොවේ. සංස්කෘතිය, භාෂාව හා රට පි ම දරුවන් ඇසට නොපෙනෙන කතට හැඳසෙන දුර ඈත රටික භාෂාවටින් ස්කෘතියටත් කැලාවටත් හැඳියාවටින් නවේ. සංස්කෘතිය, භාෂාව හා රථ පිළිබඳ තත් ඇඳිමෙන් කටයුතු කරන - කතා කරන හාතේ දෙලාපියන්නේ දරුවන් ගෙන් කියෙන් දෙනාට ද නිපැරදී උච්චාරන්කයන් සියෙනු නා කරන්නට පුළුවන්... සියනල කියවන්න

හැඩගස්වා ගැනීමට හුදසාලා වූ දෙමාපියන්ට කොහරුම් දුරට පුළුවන් වෙයි ද?" එහෙත්.... 'මහතේ සිංහලෙන් සතා කරන්න නැර, සිංහලෙන් රස වැදින්න නැර, සිංහලෙන් කියවන්න නැර මගේ ම දැරුවතු පිළිබඳව ටෙ තවලත් සිනි එළවා ගත නොහැක. කවදාක හෝ දවසක මම මගේ දැරවාට නොහැට සිංහල කටා කරන්නටත් සියවන්නටත් උගන්වමයි මේ සිනින්

අදිවස් කර ගත් අවස්ථා අපමණ ග. ඇමුම තේරුම් ඇති වෙන්න ඇති වෙන්න මා පුතු අප සමන සිංහළ විලාපටයක් සංගීත පුසංගයක් මේ ඇති සවර කලා කටයුත්තක් වුව බැලීමට යාමට අදිමැදි කරන්නට විය. නිත මත්ථායමේ පිය සාදයකට පවා යන්නට එකග කර ගන්නේ අමාරුවෙනි. මෙවන් පසුබිමක සිට ය මා මගේ දැපවා රැගෙන 'දනයා සහ මත්තයන් විත්ති' බැලීමට යාමට සුදානම්

අධ්යලා, මද්දිලා, අක්කලා, නංගිලා. මේක ලොකු අයගෙ එකක් නෙමේ...' මේ කරුණු

(අත්වුයෙම).
'අතේ මට බැහැ.... බැහැ සිව්වෙඩත් බෑ....'
මම දැඩි බැල්මනින් ඔහු දෙස බැලුවෙම,
'අට්යක් කන්නෙ නැතිව හිනින් අම්මට කියලා ලැසිනි වෙනව.....' මම දැස් නැතින් සිම.
මොහොතත් දැස් අල්වා මෙදෙස බලා සිටි මා පුතු සුසුමක් හෙලා අපවදානන මට වෙන යන අතර අර ඉදල්පියෙන් අපසෙන නැතෙන තරමන්නොටී නොවා....' යයි මුමුණානු මට අත්මා... රයහල අදුරුව විය. ඉද ගැනීමට දැකිණු ආසනයේ සිට වේදිකාව එකරම නොදව නොවෙනේ. ඉදිරිපස එක අසුනක් නිස් ව ඇත. රයහල අදුරුව විය. ඉද ගැනීමට වෙල්මා... එම මතු සමග එකරට නෙදව නොවෙනේ. ඉදිරිපස එක අසුනක් නිස් ව ඇත. එහෙත් මා පුතු කරීම දැන් අපට වේදිකාව නොවන් නිස් ව අදහ. එම වෙන වෙන් මම වඩ වුණෙන. දැන් අපට වේදිකාව නොවන් පළමු වෙන වැන් පුතු සමග එය. මා පුතු අතරුව ලෙස අපටත් එළවා ගෙන එයි. මා පුතු අතනේ පසු පතින් පළමු නම්වන් කළමන් විය.

සිය අත්දැකීම් : ඉතාමත් ව්යාශ

නා රංගනයක යෙදෙන පෙනවන් භාවිතා කිරීම

E00020 දිඟයා සහ මුත්තගේ 923 8 විත්ති වින්ලදම්

මේ වෙන්නට යන්නේ තුමක් දැකි වියම්ප්ත විය.
දන්න වලදාන් නොව, මේ ද කුතුකලයෙන් ඒ මේ අත බැදුන්නට විය.
අතේ පුළු නා පැවියයකි. බමු තඩියා
නන්නේ වී මේ අත අත්රකයකි. වනු තඩියා
නන්නේ වන පැවියයකි. බමු තඩියා
නන්නේ වන පැවියයකි. බමු තඩියා
නන්නේ වනම් නොහැකි වේයි. එකරන් පටත්
නාවයා අවසන් වී මනික කාදුය යන පුරු ම
නෙත් ආත්වාදයෙන් පුතුව මේ බලා සිටියෙමි.
අතර පුළුවු කත්ව පැමණින නවත් අප් පුළ විය.
නාවයය අවසන් වී මනික කාදුය යන පුරු ලේ මහේ ආත්වාදයෙන් අප් පුණු කඩයා
දෙවන් මෙන කරුයන් පුතුව මේ බලා සිටියෙමි.
අතර පුළුවු කත්ව පැමණින නවත් අප් පුළ විය.
නාවයය අවසන් නොවැය පැමණෙන දශකාර හා
පාරක අදම්පු කත්ව පැමණින වෙන්නේ පිළ විය.
නාවයය අවසන් නොවැය පැළ කොට පිළිබණය වියම් නොවයා අවසන් කරුයේ සිට නොවැය
නොත්ත් සිටියන්නේ පවතරයේ දැරණ වියම්පත් වියම්පත් පුතු ය.
නම් ජීවිතියෙන් සිට අතියේගත් නොවේ.
මුත්තයේ වියව්ති නම් නාවයයට ය. ඉත්තයේ දිර නාවයය අදම්ප කදුම්පිරි සහ සනවරය)
කරන්න තිබේ. ඒ අතියේගත්ය මේ අප් ලබ ලෙවන් සමග කදුම්පිරි සහ සනවරය)
කරන්නේ කට හැරිමට දැරණ තව පුතු ය. එසේ පිළු මෙනි ල පඳුවන් සේ පුතු ය.
ළමයින් සඳහා ළමයින් යොදා හෙන ළම නාවයය අවසර සතර පැතිව සම්ප් හේතයන්වයක් අවසන්නෙ වර්ත නිරපත් නො දී තිබීය යුතු ය.
ළමයින් සහවර පළමු වේ සේටානවේ නැවනාගෙන් වියා වත් නාති පමුණුවා නොවනය පිළියි. තම කත්වය සවර හෝත් නිර්මාණයට ඇති පවත දැනීමේ පමණක් නොපැති ඒ දැරුවර්ට මට මහේ පැතිමේ පමණක් නොපැති ඒ දැරුවර්ට සිටුණුව අදිස් දෙනි යුතු ය.
දක්තන හඳුනා හැනීමෙන් පමණක් නොපැති ඒ දැරුවර්ට සිට සේවිය පේට පෙන්නේ සියන නිර්මාණයට පළුත ය. මේ වේ පිළුවර නොවයෙන් පළුත් පැති සේව වෙන්න් සියන නිර්මාණයට පළුත් දෙස රගන්නේ සියන නිර්මාණයට පළුත් දෙස් රගන්නේ සියන නිර්මාණයට පළුත් දෙස් රගන්නේ සියන නිර්මාණයට පළුත් පළුත් දෙස් රගන්නේ සියන නිර්මාණයට පළුත් දෙස් පළුත් දෙස්

විටෙක මගේ උපසට කඳුළක් හැගිණ. මට පසෙක වාඩි වී මහත් අභිර්දවියෙන් නාටාය නරමන මගේ දරුවා වෙත හැමුරු වීමි ...කොහොම ද නොදයි ද....?' පහත් හඬින්

නාටයය බැලීමට එන්නට අදිමදි කළ මා පුතු විවේක කාලය තුළ දී ඒ පිළිබඳ ඉමහත් තෘප්තියෙන් අදහස් පුකාශ කරන්නට විය.අර දහනාමට හිටිය අයියා සෝක් නේද

8 මඩ ලොකු එක්කෙනා එක ර ටීවර් එක්කෙනා එක .. ඒ අසයි තාත්ති..." නෙකාට අර ඔලු පඬියාට නිටිය මාම ව කඳා තියෙනව නේ කොහෙදි හටි... ් ලට යනය පළ ක රුක කන වැඩ

තුතේ පුතේ... භාවේත

කුසුම්පිරි සහ යාගනිරාර - ළමා හටය දෙසක් සම අධ්යෂ්කවරුන් වෙන මගේ පුළුම පුණාමය. ළමුන් පමණක් නොවේ... ළමා භාවයයක් ලෙස නම් පැමුව ද වැඩිහිටි අප ද දරුවන් සේ මෙ හාරය ද්විත්විය රසවිදි බව සඳහන් කරනු සහමැත්තෙමි. භාරය අධ්යක්ෂවරුන් හැරියට

මම දෙපළ නො තිබු අදිහාය වෙනෙය සහ කාදපම පළිබද ඉතෙන් ආදරයක් මා සිත තුළ අ ජනිත වෙයි. මා පමනක් නොවේ, එම පැමිණි මොහෝ දෙනා මොහෝ නොවේ, මෙ වෙ මළ දැමීම. උපමනක් නොවේ, නාවස ද්වත්වයේ ම රන පැ ලෙක් පළිබඳ ද විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු අ ම ය. වඩාත් ම සිත් ඇදී යන කාරණය ද මෙය ම ය. වඩාත් ම සිත් ඇදී යන කාරණය ද මෙය ම ය. වඩාත් ම සිත් ඇදී යන කාරණය ද මෙය ම ය. වඩාත් ම සිත් ඇදී යන කාරණය ද මෙය ම ය. වඩාත් ම සිත් ඇදී යන කාරණය ද මෙය ම ය. වඩාත් ම සිත් නැවීදාවේ වා නැවීදාවයක්. මේ උප්රවත් නාර්ථක නාවිතුනේ හෝ නිළියක්ෂගේ ය දෙරුවන් ඒ කරුපුත්තේ පුතුණු කර වීම තුළුම්සිරි හෝ කෘත්ධරා භාර්ථක ආධ්යත්තාවරුගේ වුව ෙ උප්රවත් නැවීම දහා ම දුස්තර කරුපුත්තකි. දුස්තර පමණක් නොවේ. විරපාල කරුත්තකි. අ දරුවන්ගේ සිත් නොවදිය යුතු ය. දරුවන්ගේ ප වඩා දරුවන්ගේ දෙමාසියන් සිත් නොවදිය යුතු ය. නාර්ථක් පුඩාන වර්ත මෙන් ඒ න වඩා දරුවන්ගේ දෙමාසියන් සිත් නොවදිය යුතු ය. දරුවන්ගේ ප එක සේ වදරුනත් නිව මේ දෙසිරිය ම දැනුවත් ව සත යේ වදරුනත් නිව මේ දෙසිරිය ම දැනුවත් ව

, දගයා පස්කූතිය සහ පත්තිය දැන පත්තිය පරුග මෙන පත්තියේ පත්තිය සහ පත්තිය

දරුවන්ගේ දක්ෂකාවය ගැන වෙන් වෙන් වශයෙන් සඳහන් සිරීම අතවශය යයි හැනේ. ඒ තරවට ම ඔවුන් තම තමන්ගේ චරිත වෙත ළමා රංගන ශිල්මින් ලෙසින් ළබා දෙන දායකත්වය එකතුට පිඩා අනෙකතු හෙන් සුවිගේම නොවේ. දක්ෂකාවයන් ශේත් අතුදකාවයන් ශේත් විවිධ හැකියා මට්ටම පුකට වුවත් මෙම නාට්ය තුළ වූ සියලුම ම ළමා ශිල්මින්, දක්ෂ කුමාදෙන අත වූ වේට පිඩු විවිධ හැකියා මට්ටම පුකට වුවත් තම නාට්ය පැඩමුළුව තුළින් පුකයන්වාරක් ඔවුන් තම නාට්ය වැඩමුළුව තුළින් පුකයන්වාර මෙන් වෙන නාට්ය වැඩමුණට තරම් වූ සෙනනහන්වර බවත් මා තුළ ඇති විය. ඒ තරම්වට තරම් වූ සෙනනහන්වර බවත් මා තුළ ඇති විය. ඒ තරම්වට කරම් වූ සෙනනහන්වර බවත් මා තුළ ඇති විය. ඒ තරම්වට ම තුම්ළා සුත්දර ය. මම දරුවක් ලෙස වේදිකාව පාමුළ පේක්ෂකානාරයේ සිට හෝ නැවත් පේක් කුළුන් සුවෙමි. සියකු වූ මම මගේ යුතු හා එක්ව තරක් දරුවකු සේ රාස වන්දෙමා.

හාරිය අවසන අප හිවස බලා එද්දී මට මගේ පුතු සේ කීවේ ය....

මෙම නාටය කළේ කවුරුන් ද කින්ද මන්ද කොහොමද සංගීතය කගෙද ආදෝකකරණය වේදිකා පසුතල මේ ආදී නොයක් දෑ පිළිබඳව වෙන් වෙන් වනයෙන් ගෙන නැලීමට ඔවුනට උවමනා කත. ඔවුනට එය එතරම් විදෙගත් ද නැත. එහෙන් ...කියමයි නේද පාන්නි... අයයි වයක යු අවුරුදු 7 ක මා පුතු හදවතින් ම කළ පුතාශය තුළ මොන තරම් දේ ගැනීව අති ද?.....

මා දිගිනේ මා මුළින් මත සහ පවදි අප වෙනත් රටක සිටීමෙන් මා මුළින් මත සඳ පවදි අප වෙනත් වීම වත් නියා අපේ සංස්කානිය අපේ භාෂාව හා අපේ සඳවා පිළිබඳ අපේක්ෂාවන් බිඳ නා සුතු නොවේ. ඒ පිළිබඳ වූ අපේ දරුවන් තුළ ඇති ඇදම මය යා මට ඉට දී බදා සිටිය යුතු ද නොවේ. එය රටක හැකිමටත් මත පිටිය යුතු ද නොවේ. එය රටක හැකිමටත් මත පිටිය යුතු ද නොවේ. එය හැකිමටත් මත සිටිය යුතු ද නොවේ. එය නැකිමටත් මත සිටිය යුතු ද නොවේ. එය රටක හැකිමටත් මත සිටිය යුතු සේ පිරදිදී ආකළ්පය අත හැරිය යුතු ය. අප සිටින යුත්තේ මවුන් ද අප මෙන් ම අපේ සංස්කාතියට ආසාවරට කළාවට මහත් ආදරයෙන් නොරඩයයන් කටයුතු කරන අපේ දරුවන් ලෙස ය. ඒ බව මෙම නාටයය නොව පැහැදිලි කරයි.

ශී ලංකාවෙන් මෙරවට ගෙන්වා පෙන්වන බොහෝ කළා කාතීන් බළන්නට යනවා මෙන් ම - මෙහි පීවත් වෙමින්, පමති සම්පත් භාවිතා කරමින්, කාදය කහප කරමින් සොරෙන හිරීමාණ බැඳීමටත් මම සෑම තුළ සිත් පහළ වේවා.... විශේෂයෙන් ම 'දැනයා සහ මුත්තගේ වන්සි' වැනි හිරිමාණ බැඳීමටක් සරිම්මාණ බැඳීමට....

මටටීම සම අතටයෙම්වන් ''සොරුවූ අතර සම පුරුවූ වෘථ '''' 'පිරිසර දැන්දුරු දැන්දුරු දැන්දුරු දැන්දුරු වාද දැන්දුරු දැන්දුරු දැන්දුරු දැන්දුරු දැන්දුරු ප්‍රතිශ්ණ ප්‍රතිශ්ණ දැන්දුරු දැන්දුරු දැන්දුරු දැන්දුරු දැන්දුරු නැතිකාවන් විරුක, අසලනාවයක් මස මෙටම ආ, සේවේලියාවේ වේදිකා ගත කෙරුණු නැටස අතර මා වේදි..... ආදරකිය ස..... ළමා නැටසයයි.

වරුණ සාවිත්ද